

עת"א 27715/09/15 - י.ש. נגד שירת בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 27715-09-15 ש'(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר	י.ש. (אסיר)
נגד	
המשיב	שירות בתי הסוהר

החלטה

העותר נדון לעשר שנות מאסר שמניין מיום 10.7.2008 בגין ביצוען של עבירות מין באחייניתו הקטינה, זהו מאסרו הראשון והוא מסווג לקטגוריה א', עבריין מין, אלמ"ב וג"ע.

העותר מלין על אי שילובו בסבב חופשות אשר לטענתו נובע מאי שילובו בטיפול כאשר טיפול למכחישי עבירות ניתן רק בבתי הסוהר בבאר שבע והוא מסרב לעבור לשם לצורך קבלת טיפול.

בתגובת המשיב נכתב כי העותר אינו משולב בטיפול, חינוך או תעסוקה, נמצא במעקב פסיכיאטרי ומקבל טיפול תרופתי, מכחיש ביצוע העבירה וטוען לעלילה שמקורה בסכסוך כספי הנובע מסכסוך ירושה, מטיל דופי בנפגעת העבירה ובמשפחתה ומסרב להשתתף בטיפול לעברייני מין מכחישים.

על פי חוות דעת מב"ן לא עדכנית שהוגשה לקראת הדיון בעתירה, דיון שהתקיים ביום 11.11.15, הוערכה מסוכנותו המינית של העותר כמסוכנות נמוכה, אלא שחוות דעת זו תקפה לשנה ולבדיקה מחדשת סירב העותר להתייצב. בדיון שהתקיים לפני הסביר העותר כי לא סירב להתייצב לבדיקה במב"ן אלא היה חולה ביום הבדיקה.

מאחר וחוו"ד וג"ע אף היא היתה מחודש יולי 2014 ונטען כי קורבן העבירה עזבה את הארץ, הוריתי על עריכת חוות דעת עדכנית על ידי מב"ן ועל עריכת חוות דעת עדכנית על ידי וג"ע שתתייחס לטענת העותר ולפיה קורבן העבירה אינה מתגוררת בארץ.

בכתב התשובה המעודכן נטען על ידי המשיב כי חוות דעת עדכנית של מב"ן שבה על המלצתה להוציא את העותר לחופשות בנות 24 שעות בליווי צמוד של ערב, תוך הרחקה ממקום מגורי הקורבן ואיסור יצירת קשר.

מחוות דעת וג"ע עולה כי העותר ממשיך להכחיש את ביצוע העבירות, הוצע לו מספר פעמים לעבור לבית הסוהר "אשל" לצורך טיפול במכחישי עבירה אך הוא סירב על רקע אופי בית הסוהר והמרחק מבני משפחתו. התרשמות גורמי הטיפול היא שהעותר אינו מביע מוטיבציה להשתלב בטיפול ולכן קיים קושי לבחון את עמדותיו לצורך יציאה לחופשה. למרות שנפגעת העבירה אינה נמצאת בארץ, סברה הוועדה כי כל עוד ממשיך העותר להחזיק בעמדותיו ומסרב

להשתתף בטיפול למכחישי עבירה, העותר משולל יכולת לבחון את עולמו הרגשי והמיני ולזהות מצבי סיכון עתידיים. לנוכח האמור המליצה וג"ע שלא להוציא את העותר לחופשה בצינה כי להערכתה "קיים פוטנציאל סיכון גבוה לסיכון ומסוכנות מצד האסיר כלפי סביבתו".

לעמדת וג"ע הצטרפו גורמי הטיפול.

בדיון שהתקיים לפני ביום 16.12.15 טענה לראשונה ב"כ העותר כי סירובו של העותר לעבור לבית סוהר "אשל" נובע מקשיי הסתגלות על רקע היותו הלום קרב.

דיון והכרעה:

העותר מסווג לקטגוריה א', משכך, לא ניתן להוציאו לחופשה בשל סכנה לשלום הציבור על פי סעיף 7 לפרק ב' לפקודת הנציבות 04.40.00.

בסעיף 3 לפקודת הנציבות, חופשות אסירים, נקבע כי אישור חופשה על ידי הגורם המוסמך יינתן בהתייחס ל" סוג העבירה וסיווג לקטגוריה המאפשרת חופשה- כמפורט בפרק ב' " וכן "תפקוד חיובי של האסיר בבית הסוהר - כמפורט בפרק ד' ".

פרק ד' הדן בתפקוד האסיר בבית הסוהר קובע בסעיף 1 כדלהלן:

"תפקוד חיובי של האסיר בבית הסוהר לצורך שקילת אפשרות יציאתו לחופשה, משמעו כי אין מידע הקושר את האסיר למעורבות שלילית בתוך בית הסוהר ..... וכן כי עמד בכל התנאים שלהלן:

א. השתתפות במסגרת טיפולית, במידה והאסיר הוגדר כמתאים לטיפול וקיימת יכולת של שב"ס לטפל בו".

בחוות הדעת המעודכנת של מב"ן נכתב כדלקמן:

"אינו מגלה תובנה לחלקיו התוקפניים ... בבדיקה נוכחית, כמו בבדיקות קודמות, בולטים קווי אישיות נרקסיסטים ומניפולטיביים, כאשר מחד מציג עצמו כבעל כישורים ויכולות מופרזים מאידך, נראה כי מתקשה לאמץ דימוי של אדם הסובל מפוסט טראומה. ואולם, כאשר סבור כי "חולשותיו" יכולות לשרת אותו, מציג את עצמו כאדם בעל ליקויים. לצין כי מאובחן כסובל מתסמונת פוסט טראומטית והפרעת אישיות ..."

מאלה עולה כי לא יכולת ההסתגלות של העותר לבית כלא אחר היא הסיבה לסירובו לעבור לכלא "אשל" בדרום לצורך קבלת טיפול, דבר שלא נטען על ידו מעולם עד לדיון האחרון לפני, אלא דבריו שנאמרו לגורמי הטיפול ולפיהם אינו רואה עצמו כמי שזקוק לטיפול.

במהלך הדיון הוצג מידע מודיעיני וסבורני כי ידיעה 846 שהינה מהעת האחרונה מלמדת על התנהלות שלילית של העותר בין כותלי בית הסוהר.

לחוות דעת מב"ן משקל לא מבוטל אך היא אינה חזות הכל ויש לשקול שיקולים נוספים בטרם החלטה על שילוב אסיר בסבב חופשות.

מכלל הנתונים המפורטים, קרי: סיווגו של העותר לקטגוריה א', חוות דעת גורמי הטיפול, המפורט בחוות דעת מב"ן חרף המסקנה בדבר מסוכנותו המינית הנמוכה של העותר והעדר טיפול, עולה כי החלטת המשיב החלטה סבירה היא ואין מקום להתערבות בית המשפט בה.

לאור האמור, הנני דוחה את העתירה.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ה' טבת תשע"ו, 17 דצמבר 2015, בהעדר
הצדדים.